

«Εγώ δεν ζω γονατιστός, είμαι της Γερακίνας γιος»,
τού Κώστα Βίρβου, χαρισμένο στους έλληνες
ανθρωπιστές κρατούμενους στο Ισραήλ.

Κόσμος και.. μνη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Μην ακούτε τα κούφια λόγια των πολιτικών, τη δήθεν αγανάκτησή τους για το συγερρό έγκλημα των Ισραηλιτών κομάντος εναντίον ειρηνιστών που μετέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια στους αποκλεισμένους Παλαιστίνιους τής Γάζα. Ακόμη και ο πρόεδρος τής Αιγύπτου, Χόσνι Μουμπάρακ, διαμαρτύρεται τάχαμ' τάχαμ' για το έγκλημα, παρόλο που είχε κλείσει τα σύνορα τής πατρίδας του με τη Γάζα με εντολή τού Ισραήλ. Τώρα λέει ότι θα τα... ανοίξει, όπως και το Ισραήλ που λέει ότι θα επιτρέψει ανθρωπιστική βοήθεια από ξηράς στη Γάζα για να κατευθύνουν την οργή των λαών.

Αυτό να σημειώσετε, την οργή των λαών επειδή μόνο αυτή είναι αυθόρμητη, ειλικρινής και επικίνδυνη για τους φονιάδες. Σημειώστε και την Τουρκία. Το Ισραήλ έκανε τεράστιο σφάλμα να προκαλέσει τους Τούρκους, που αντίθετα με τους Αραβες και πολεμιστές είναι και σύγχρονο οπλοστάσιο διαθέτουν και τσαμπουκά ανάλογο με τον ισραηλινό.

Η Ελλάδα και η Κύπρος πάλι έμειναν πίσω από τις εξελίξεις, ενώ η Τουρκία θα βγει κερδισμένη στα μάτια των Αράβων με οδυνηρά αποτελέσματα για τα εθνικά μας θέματα.

Εγκαταλείποντας τη συμμαχία τού Ανδρέα με τους Αραβες, πρώτα ο Μητσοτάκης φλέρταρε το Ισραήλ χωρίς κανένα πρακτικό όφελος για την Ελλάδα και το σημερινό Πασόκ είχε οργανώσει στρατιωτικά γυμνά-

σια με το Ισραήλ που τα ματαίωσε αναγκαστικά μόνο μετά το έγκλημα κατά τής ανθρωπιάς. Πώς θα ζητήσει η ελληνική κυβέρνηση συμπάρασταση από τους Αραβες και μουσουλμάνους γενικότερα όταν συμμετέχει σε στρατιωτικά γυμνάσια με

κατοχικού καθεστώτος στο τουρκοκρατούμενο τμήμα της Κύπρου; Γιατί οι Αραβες να δείξουν αλληλεγγύη σε μια κυπριακή κυβέρνηση που δρα αντικειμενικά ως όργανο του Ισραήλ; Η δεύτερη συνέπεια της στάσης του Δ. Χριστόφια είναι

Το αγκάθι στο πλευρό τής ανθρωπότητας

τον δυνάστη και φονιά τους, με τον κλέφτη εδαφών τους;

Ούτε θα βοηθήσει στο Κυπριακό πρόβλημα η απαγόρευση από τον πρόεδρο Δημήτρη Χριστόφια να απαγορεύσει τον κατάπλου και απόπλου του «Στόλου της Ελευθερίας» από κυπριακό λιμάνι. Εγραψε ο Γιώργος Δελαστίκ στο «Εθνος»:

«Νομίζει ο Κύπριος πρόεδρος ότι αυτό θα αργήσει πολύ να επηρεάσει τη στάση των Αράβων στο θέμα της αναγνώρισης του παράνομου

ότι μετατρέπει σε εχθρούς της κυπριακής κυβέρνησης όλους τους προοδευτικούς και αριστερούς ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, οι οποίοι επί δεκαετίες αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της διεθνούς υποστήριξης προς τα δίκαια της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ολοι αυτοί όμως αισθάνονται έσχατη απέχθεια προς κάθε κυβέρνηση που συνεργάζεται με το αιμοσταγές Ισραήλ -πόσω μάλλον όταν αυτή η συνεργασία στρέφεται εναντίον των Παλαιστινί-

ων! Η Λευκωσία κατατάσσεται πλέον σε αυτή την κατηγορία κυβερνήσεων. Οπως θα διαπιστώσει, το πολιτικό αντίτιμο που θα καταβάλει θα είναι πολύ βαρύ. Κρίμα...».

Αν οι αραβικές χώρες αρχίσουν ν' αναγνωρίζουν το ψευδοκράτος από αλληλεγγύη στην Τουρκία, σε τί θα μας βοηθήσουν τα στρατιωτικά γυμνάσια με τους Ισραηλίτες; Θυμάστε τον πρώην πρόεδρο τού ΣΑΕ, Αντρίου Αθηνών, που είχε ταχθεί αναφανδόν με τους Εβραίους που τον παρασημοφόρησαν κίολας; Όταν, όμως, ζήτησε από το Ισραήλ ν' αναγνωρίσει τον εκλεγέντα Πατριάρχη Ιεροσολύμων παρέλαβε το παράσημο τής ανοιχτής παλάμης!

Επειδή το Ισραήλ δεν σέβεται κανέναν και τίποτε, ούτε φίλους, ούτε σύμμαχους. Ούτε την προστάτιδά του Αμερική σέβεται και τη γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι, όπου γράφει την Ευρώπη και την Αυστραλία όπως είδαμε πρόσφατα με τα πλαστά διαβατήρια. Το Ισραήλ δεν θέλει φίλους και συμμαχούς, προσκυνητές θέλει και τους βρίσκει σε όλες τις χώρες γι' αυτό είναι τόσο αλαζονικό, απάνθρωπο, οδυνηρό αγκάθι στο πλευρό τής ανθρωπότητας.

Παρόλα αυτά, πόσο ζηλεύω βρε παιδί μου το Ισραήλ! Γιατί και οι πολιτικοί στην πατρίδα μου να μην διαθέτουν ένα τόσο δα από το τσαγανό τού Νετανιάχου, ή έστω τού Ερντογάν, όχι για να σκοτώνουν αλλά για να διεκδικούν τα δίκαια τού έθνους μας...

Όταν υποχωρήσει ο εγωισμός...

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

ΔΕΝ υπάρχουν λόγια. Αδύνατον να εκφράσουν τα συναισθήματα οι λέξεις. Φρίκη. Αποτροπιασμός. Οργή. Θυμός. Θλίψη. Παγώνει το αίμα σου και απορείς: δεν ξέρουν ότι το κακό επιστρέφει; Τέτοιος κυνισμός; Τόση αλαζονεία; Λες και πιστεύουν, όπως τα κομάντο αυτοκτονίας, σε κάποιον Θεό εγκληματία.

ΚΙ ΟΜΩΣ, εκείνος που νιώθει ασφαλής και ισχυρός πολύ δύσκολα χάνει την ψυχραιμία του. Οχι απλά ανασφάλεια και φόβο, αλλά ανεξέλεγκτο πανικό υποδηλώνει αυτή η θηριωδία. Σε ανάλογες περιπτώσεις, τέτοιοι επικίνδυνοι θύτες συνήθως έχουν δραπετεύσει από ψυχιατρεία...

ΕΙΝΑΙ πολύ άγριος, πολύ σκληρός αυτός ο κόσμος όπου σου 'λαχε να ζήσεις, μωρό μου. Φαύλος κύκλος η βία. Δεν θα σου βγει σε καλό, αν πιστέψεις πως αυτή θα σε κάνει ισχυρό. Οσο μεγαλύτερη βία χρησιμοποίησεις, τόσο πιο ανίσχυρος δείχνεις. Η εγκληματική βία απέναντι σε ειρηνιστές, πέρα απ' τον πόνο που προ-

καλεί, ένα μόνο πράγμα υποδηλώνει: την αποτυχία, την πλήρη αδυναμία...

ΤΟΥΣ αστρολόγους εμπιστεύομαι περισσότερο από τους οικονομολόγους. Εχει γίνει τόσο πολύπλοκο και αλληλοεξαρτώμενο το παγκόσμιο οικονομικό παίγνιο, ώστε μια ασήμαντη λεπτομέρεια κάπου, μια μικρή αλλαγή στα δεδομένα μπορεί να φέρει ένα τεράστιο, απρόβλεπτο αποτέλεσμα. Σημαίνοντα ρόλο παίζει η εντροπία. Και οι αδήλωτες «μαύρες τρύπες» των υποσυστημάτων που μπορούν να «καταπιούν» ξαφνικά την ψυχική ισορροπία του συστήματος.

ΔΕΝ είναι οικονομικό το όλο θέμα. Ούτε καν πολιτικό· υπαρξιακό είναι, δηλαδή πολιτισμικό.

Σε ποιους χρωστάνε όλες οι χώρες που δανείζονται; Και πού τα βρήκανε, πώς τα απέκτησαν οι δανειστές; Και γιατί αυτά που καμώνονται ότι απέκτησαν έχουν αληθινή αξία; Ποιος αξιολογεί τους οίκους αξιολόγησής τους, οι οποίοι, μετά την Ισπανία, θα υποβαθμίσουν τώρα, λέει, και τη Γαλλία; Λειτουργεί ένα σύστημα με κάποιες παραδοχές και κάποιους κανόνες. Οσο από κάπου νομιμοποιείται, λειτουργεί, όσο εξυπηρετεί, γιατί μπορεί ν' αλλάξει πολύ πιο εύκολα απ' όσο φαντάζεσαι, αν κάπου κάτι καθοριστικό, σημαντικό ή ασήμαντο συμβεί.

ΔΕΝ είναι οικονομικό το όλο θέμα. Ούτε αμιγώς πολιτικό· είναι υπαρξιακό, δηλαδή πολιτισμικό. Μέχρι την άνοιξη του 2011 κάτι πολύ σοβαρό θα γίνει στον κόσμο, στον ντουιιά -το 'γραψα, σημείωσέ το! Κάτι σαν τον Μάη του '68 στο πιο άγριο, στο πιο βάρβαρο, αλλά αυτή τη φορά εντελώς αποϊδεολογικοποιημένο. Ασύμμετρο.

ΔΕΝ θα σηματοδοτείται ούτε απ' την Αριστερά ούτε απ' τη Δεξιά. Σίγουρα θα (περι)έχει μια άναρθρη κραυγή τρομακτική από Ασία και Αφρική, που στην καρδιά των ευρωπαϊκών μητροπόλεων θ' ακουστεί. Ολο αυτό το αγριεμένο, το κοινωνικά αποκλεισμένο πλήθος που δεν μπορεί να ενσωματωθεί, θα ξεσπάσει βί-

αία. Αλλά δεν θα 'ναι μόνο, αυτό. Κι άλλοι θα ξεγεραθούν, και θα επαναστατήσουν ο καθένας και η κάθε μία για τους δικούς τους -ίσως ιδιαίτερους- λόγους. Για μια στιγμή, θα νομίσεις πως ο κόσμος κινείται ταυτοχρόνως προς όλες τις κατευθύνσεις.

ΑΦΟΥ γίνουν φοβερές αγριότητες, όπως οι (προ)χθεσινές στα διεθνή ύδατα, τότε θα αρχίσουν να υποχωρούν ο εγωισμός και ο μηδενισμός, και απέναντι στην παρανοϊκή, ασύμμετρη βία θα ξαναποκτήσουν υπόσταση τα ιδεολογικά - αξιακά, υπαρξιακά ρεύματα, η προοδευτικότητα και ο συντηρητισμός.

ΜΑΛΛΟΝ για κάποιους μεταφυσικούς λόγους χρειάζεται να ξεσπάσει πάλι το κακό, για να μπορέσουμε να σοκαριστούμε και να αναζητήσουμε ξανά τον εαυτό μας στις σχέσεις μας με τους άλλους, σε νέες κουλτούρες και φιλοσοφίες ζωής.

ΤΟ 'γραψα, σημείωσέ το! Το διαισθάνομαι: κάτι πολύ σημαντικό θα γίνει, έρχεται μια έκρηξη κοινωνική, μια αλλαγή. Μεγάλη συζήτηση θ' ανοίξει στο παγκόσμιο χωριό, στα έθνη και στους λαούς. Νέες αναζητήσεις, αξίες, επιθυμίες, προσδοκίες θα δημιουργηθούν. Θα επικρατήσει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης και οι νοσηροί εγωιστές, όπως και οι μηδενιστές και οι τιποτένιοι, θα παραμεριστούν.

* Καλό!

- Πώς πέθανε ο τελευταίος ρολογάς;
- Ήρθε η ώρα του!

Ακόμη ένα:

Ο μικρός δεν μπορούσε να κοιμηθεί μέχρι αργά την νύχτα. Η μαμά του προσπαθεί να το ηρεμήσει.

- Σώπά παιδάκι μου, όπου να'ναι θα 'ρθει ο μπαμπάς και θα μας πει ένα παραμύθι.
- Τι παραμύθι μαμά;
- Πού ήταν μέχρι αυτή την ώρα!

